

FM-2 Wildcat

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 82205

V době vypuknutí války v Pacifiku byl Wildcat hlavním stíhacím letounem námořnictva i námořní pěchoty a zůstal významným typem i v pozdějších fázích konfliktu coby součást kombinovaných squadron eskortních letedlových lodí.

Společnost Grumman se stala na počátku 30. let hlavním dodavatelem stíhacích letounů US Navy díky dvouplošníku FF a nástupcům F2F a F3F. V roce 1935 již ale dvouplošníky zastarávaly a s prototypem XF4F-1 (tovární označení G-19) již Grumman proti jednoplošnému Brewsteru F2A-1 Buffalo v soutěži US Navy na nový stíhací letoun neuspěl. U Grummanu pochopili, že dvouplošníkům odzvonilo, a tak XF4F-1 přepracovali na celokovový jednoplošník, označený jako XF4F-2 (G-18). Trup byl převzat jen s malými změnami, zcela nové bylo samozřejmě křídlo, které využívalo nový profil NACA 230. K pohonu byl vybrán motor Pratt & Whitney R-1830-66 Twin Wasp s jednostupňovým jednorychlostním kompresorem o maximálním výkonu 750 kW (1000 hp). Palivová nádrž byla umístěna pod kokpitem a měla objem 415 l, za pilotní sedačkou pak byla umístěna ještě nouzová nádrž (75 l). Výzbroj tvořily dva kulomety ráže 7,62 mm v trupu a dva kulomety 12,7 mm v křídle. Pod křídlo také mohly být zavěšeny dvě bomby ráže 45 kg (100 lb). Z předchozích konstrukcí byl převzat složitý podvozek, který pilot zatahoval ručně pomocí kliky do trupu.

První let XF4F-2 byl proveden 2. září 1937, v dubnu 1938 pak proběhly porovnávací zkoušky s XF2A-1 Buffalo a také s letounem Seversky XFN-1. Prototyp Wildcatu byl sice nejrychlejší, dosáhl 466 km/h oproti 450 km/h u Buffala a 402 km/h u XFN-1, ovšem požadavek námořnictva na rychlost alespoň 482 km/h nesplnil. Wildcat byl navíc oproti Buffalu hůře ovladatelný, měl motor komplikovanější konstrukce a jeho konkurent měl výhodu hydraulicky ovládaného podvozku. Byl to tedy Brewster, kdo obdržel objednávku na dodání 54 kusů produkční verze F2A-1 Buffalo. U Grummanu se ale nevzdali a začali pracovat na vylepšené verzi XF4F-3 (G-36).

Na třetí pokus

Trup byl prodloužen na 8,53 m ale jinak byl převzat téměř beze změny. Bylo také zvětšeno rozpětí křídel (z 10,36 m na 11,58 m), která dostala hranatější půdorysný tvar. K pohonu byl vybrán motor P&W XR-1830-76 s dvoustupňovým dvourychlostním kompresorem o výkonu 890 kW (1200 hp). Prototyp absolvoval první let 12. února 1939 a dosáhl rychlosti 537 km/h. Protože se opožďovaly dodávky již objednaných F2A-1, rozhodlo se námořnictvo 8. srpna 1939 zadat Grummanu stavbu 54 Wildcatů, jak byl nový letoun pojmenován. První z nich byl dodán v únoru 1940. Sériové F4F-3 doznaly změny výzbroje. Trupové kulomety ráže 7,62 mm byly odstraněny, namísto toho byly v křídle instalovány čtyři zbraně ráže 12,7 mm. Křídlo F4F-3 ještě nemělo sklápěcí mechanismus, ten byl zaveden až u verze F4F-4.

V britských službách

Dříve než nový letoun objednalo americké námořnictvo, přispěchala se svou objednávkou Francie, která objednala 81 letounů s exportním označením G-36A. Ty byly poháněny motorem Wright R-1820-G205A-2 Cyclone s jednostupňovým dvourychlostním kompresorem o výkonu 850 kW (1000 hp). Výzbroj mělo tvořit šest kulometů Darne ráže 7,5 mm. Do Francie se ale nedostaly. Po jejím pádu byly přestavěny podle britské specifikace (výzbroj změněna na čtveřici kulometů ráže 12,7

mm) a zaměřily k letectvu britského námořnictva (FAA). Zde sloužily pod názvem Martlet (v lednu 1944 byl změněn na Wildcat). Měly být jen přechodným řešením před příchodem dvoumístných Fairey Fulmarů, ale nakonec sloužily až do konce války.

Pacifický dřič

Wildcat byl v době útoku na Pearl Harbor nosným typem amerického námořního letectva a jako takový se musel postavit nebezpečnému protivníkovi, japonskému Zeru. Z hlediska výkonů a obratnosti za ním sice zaostával, ale díky robustní konstrukci, poměrně silné pancéřové ochraně a samosvorným nádržím snesl mnohem větší poškození v boji. Kromě toho pomáhala americkým pilotům také správná obranná taktika Thach Weave, kterou zpracoval ještě před vypuknutím války Lt. Cmdr. John S. „Jimmy“ Thach. Spočívala v křížení letových drah spolupracujících letounů, díky čemuž přivedl napadený stroj nepřítele za zádí před hlavně kulometů svého kolegy. Během bojů o Guadalcanal pak piloti Wildcatů používali s úspěchem útočnou taktiku přepadů z velké výšky ve stylu „udeř a zmiz“.

Teprve v roce 1943 se objevily nové americké stíhací letouny, které japonská Zera výrazně překonaly: Grumman F6F-3 Hellcat a Vought F4U-1 Corsair. Celkem bylo vyrobeno 7860 Wildcatů všech verzí.

Tato stavebnice: FM-2 Wildcat

Počátkem roku 1943 ukončil Grumman výrobu Wildcatu, ale to neznamenalo jeho konec. Námořnictvo potřebovalo kompaktní stíhací letouny pro rychle rostoucí počet svých eskortních letadlových lodí, což pro tento letoun představovalo druhou příležitost. Eskortní letadlové lodě byly menší než standardní, takže nové mohutné Hellcaty a Corsairy pro jejich stísněné podmínky vhodné. Společnost Grumman, plně vytížená výrobou Hellcatů a Avengerů, proto zadala další výrobu Wildcatů společnosti General Motors a její nově vzniklé odnoži Eastern Aircraft Division. Tam vyráběné letouny dostaly označení FM-1. Prvních deset kusů bylo vyrobeno se šesti kulomety, jako u verze F4F-4, počínaje jedenáctým exemplářem však byla výzbroj redukována na čtyři zbraně. Protože na vývoj zcela nového kompaktního stíhacího letounu pro eskortní letadlové lodě nebyl dostatek času, byl Wildcat dále vylepšen. Hlavním rozdílem nové verze oproti FM-1 bylo nahrazení motoru R-1830-86 o výkonu 1200 koní motorem Wright R-1820-56 Cyclone o výkonu 1350 koní. Navíc byl nový motor o 230 kg lehčí. XF4F-8, jak byl označen prototyp, měl stejně jako FM-1 čtyři kulomety, vizuálně se odlišoval zvětšenou svislou ocasní plochou, která měla působit proti zvýšenému reakčnímu momentu vrtule poháněné výkonnějším motorem. Letoun byl o 530 kg lehčí než F4F-4, počáteční stoupavost byla téměř dvojnásobná, dostup se zvýšil na 36 400 ft. Celkově se jednalo o jakýsi Wildcat „na steroidech“, označovaný jako Wilder Wildcat (divočejší Wildcat). Do výroby se dostal počátkem roku 1943 a do srpna 1945 bylo dodáno 4437 kusů FM-2, což z něj činí nejpočetnější Wildcat ze všech. V Tichomoří se FM-2 objevily u nových smíšených (Composite) squadron (VC) na podzim 1943. Během invazí na Marshally, Karolíny, Mariany a Filipíny se na nich stalo esy dalších deset pilotů Wildcatů.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOLY

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBLES

*

記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

*

PIÈCES

*

部品

A>82200 A

D>82200 D

K>82200 K

L>82200 L

M>82200 M

P>82200 P

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

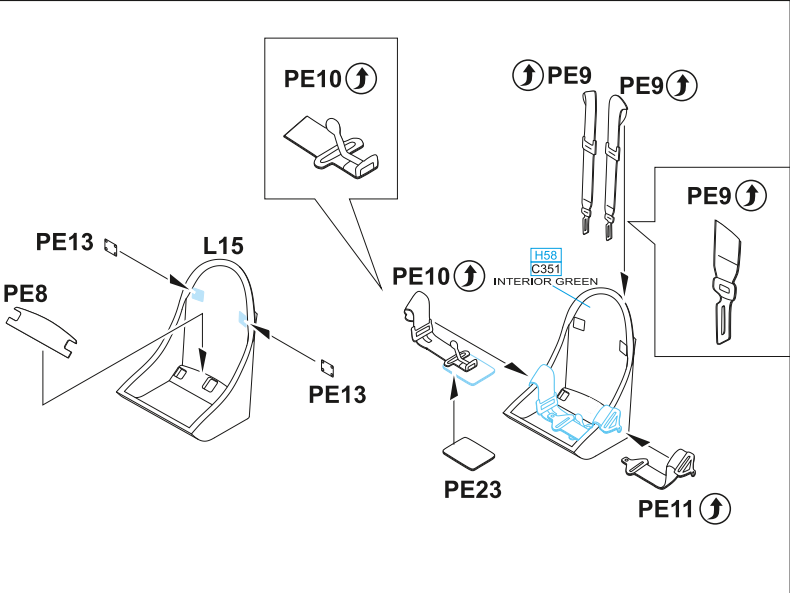
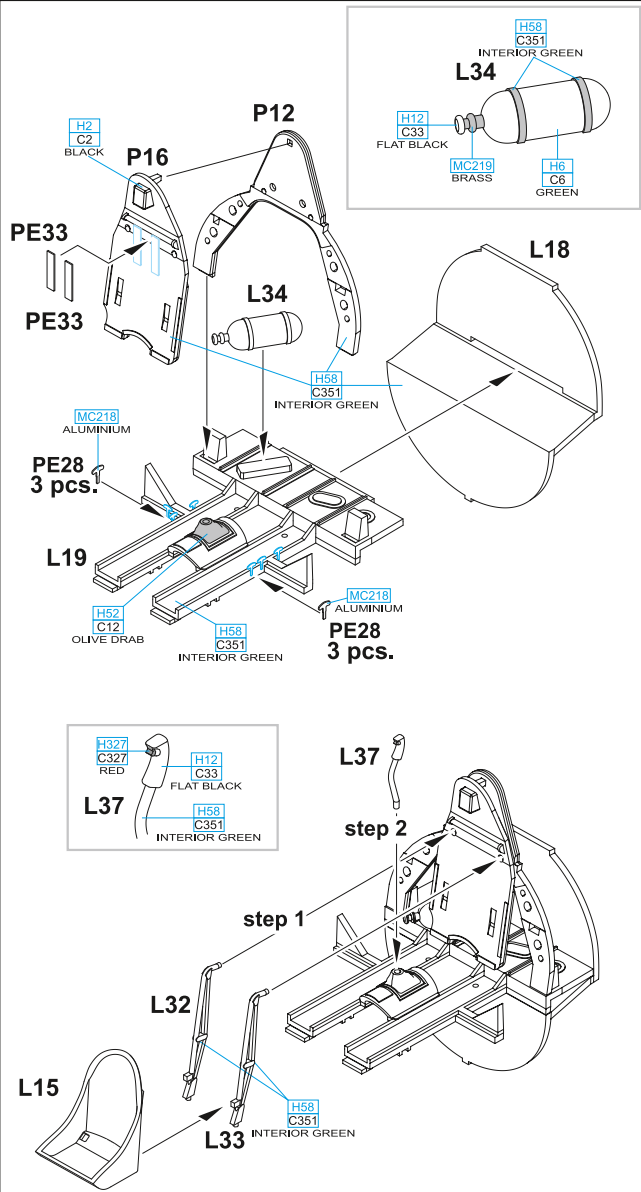
PEINTURE

*

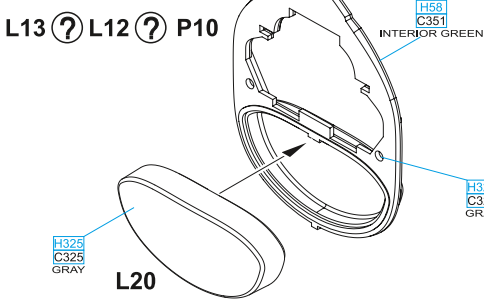
色

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H2	C2	BLACK
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H12	C33	FLAT BLACK
H47	C41	RED BROWN
H52	C12	OLIVE DRAB
H54	C365	NAVY BLUE
H56	C366	INTERMEDIATE BLUE
H58	C351	INTERIOR GREEN
H77	C137	TIRE BLACK
H85	C45	SAIL COLOR
H90	C47	CLEAR RED
H92	C49	CLEAR ORANGE
H93	C50	CLEAR BLUE

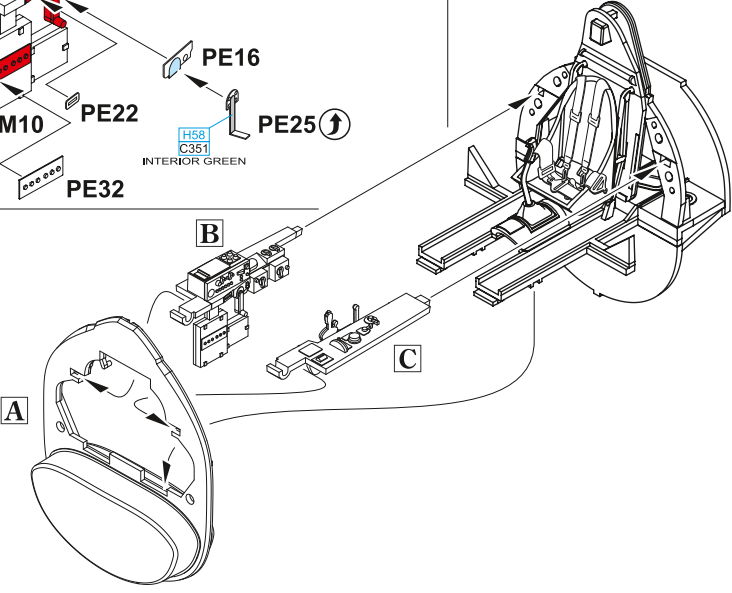
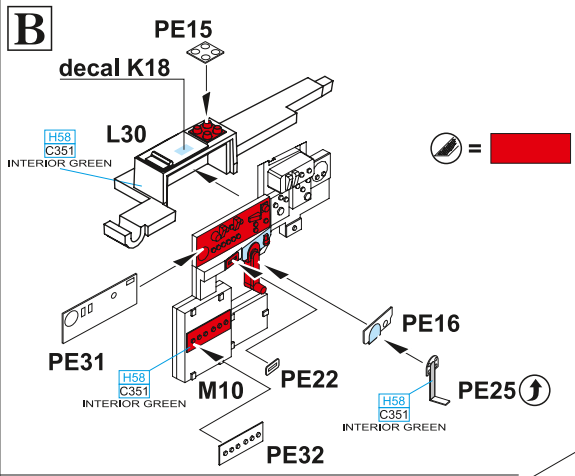
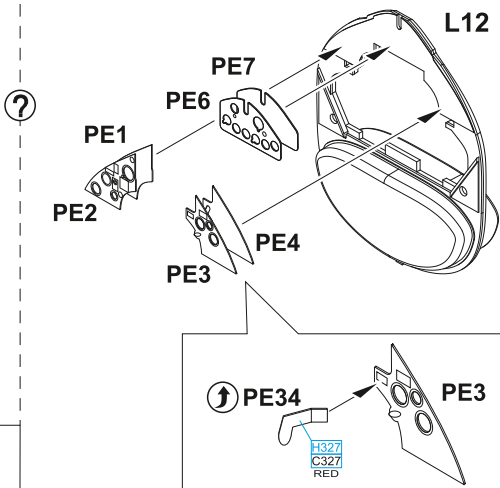
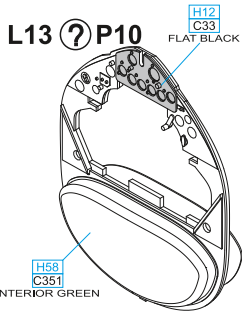
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H94	C138	CLEAR GREEN
H306	C306	MEDIUM GRAY
H316	C316	WHITE
H317	C317	GRAY
H325	C325	GRAY
H327	C327	RED
H329	C329	YELLOW
Mr.METAL COLOR		
MC214		DARK IRON
MC218		ALUMINIUM
MC219		BRASS
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER

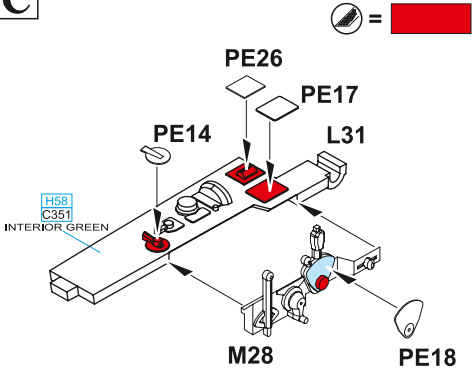
A

OPTIONAL:
decals K12, K13, K15

C

PE21 ? PE12

OPTIONAL:
decal K7

H58
C351
INTERIOR GREEN

PE29

PE20

OPTIONAL:
decal K16

PE29

H58
C351
INTERIOR GREEN

L4

D

L4

L5

H325
C325
GRAY

E

M9

H12
C33
FLAT BLACK

H12
C33
FLAT BLACK

MC218
ALUMINIUM

L23

MC214
DARK IRON

UNDERSURFACE
COLOR

UNDERSURFACE
COLOR

L22

M6

UNDERSURFACE
COLOR

L14

L22 → L23

L10

L11

L10

P26

UNDERSURFACE
COLOR

P24

P28

P25

UNDERSURFACE
COLOR

H58
C351
INTERIOR GREEN

H12
C33
FLAT BLACK

P27

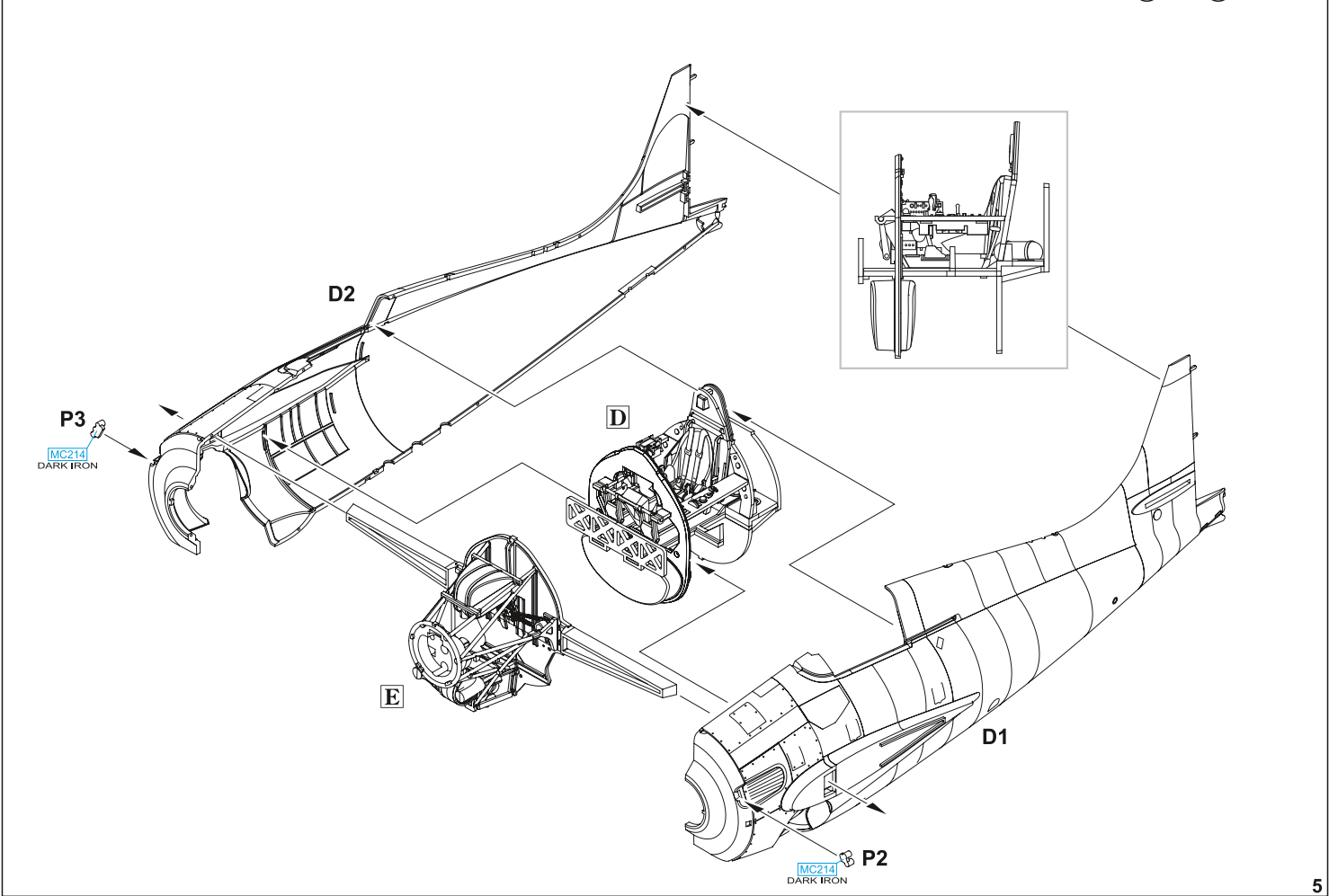
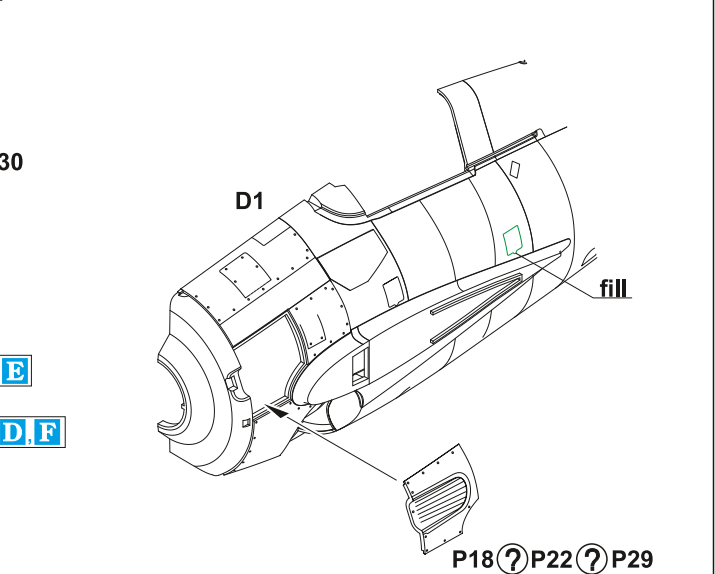
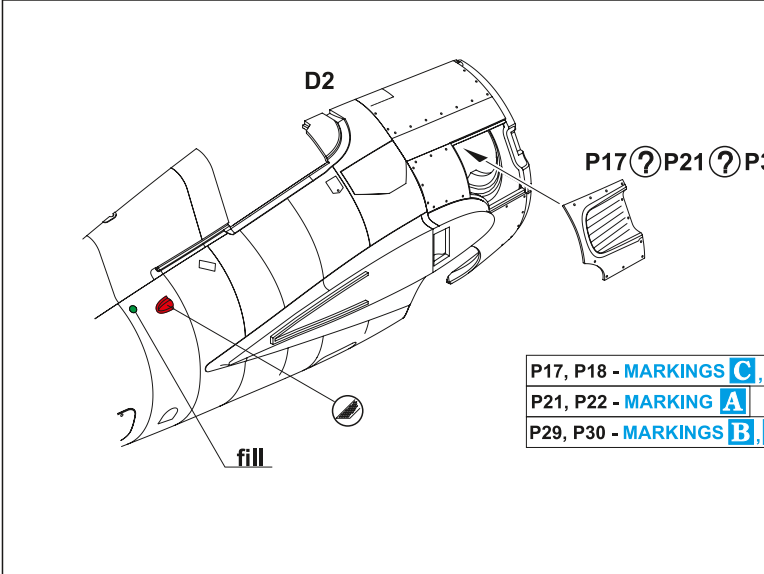
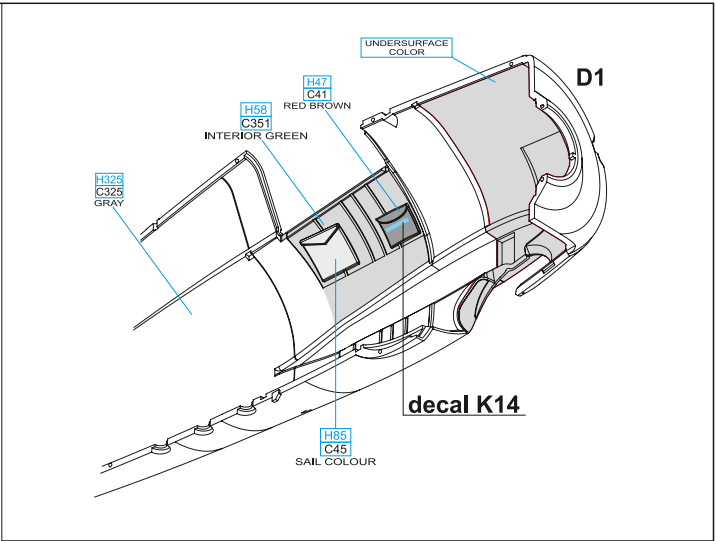
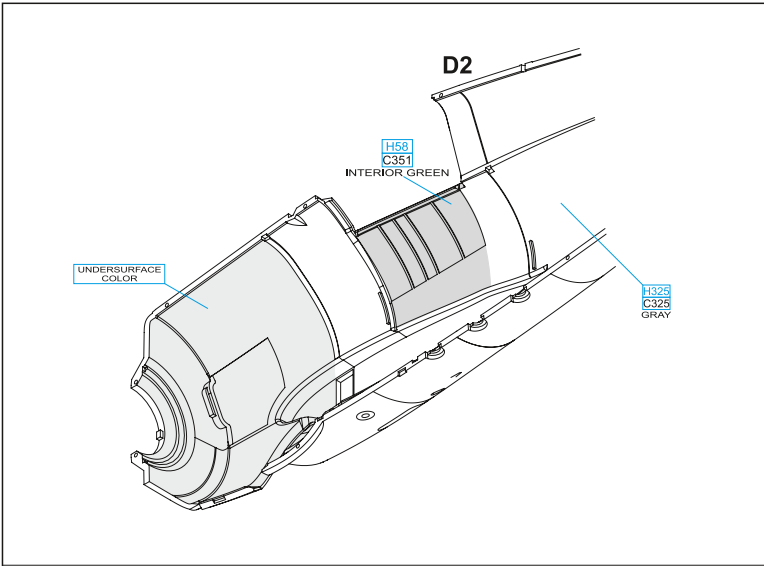
H12
C33
FLAT BLACK

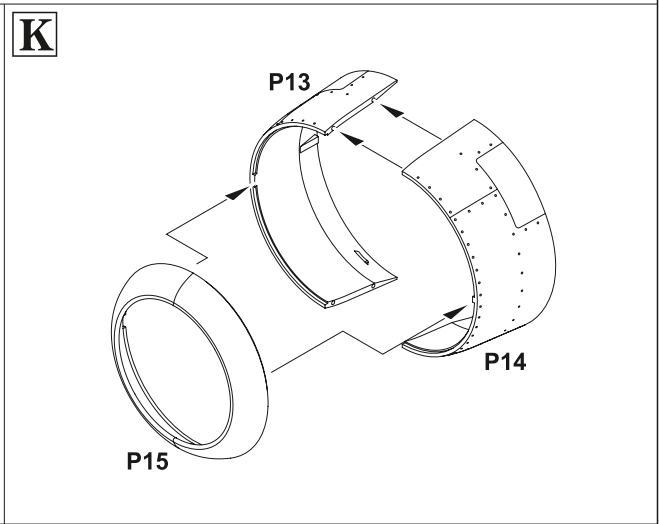
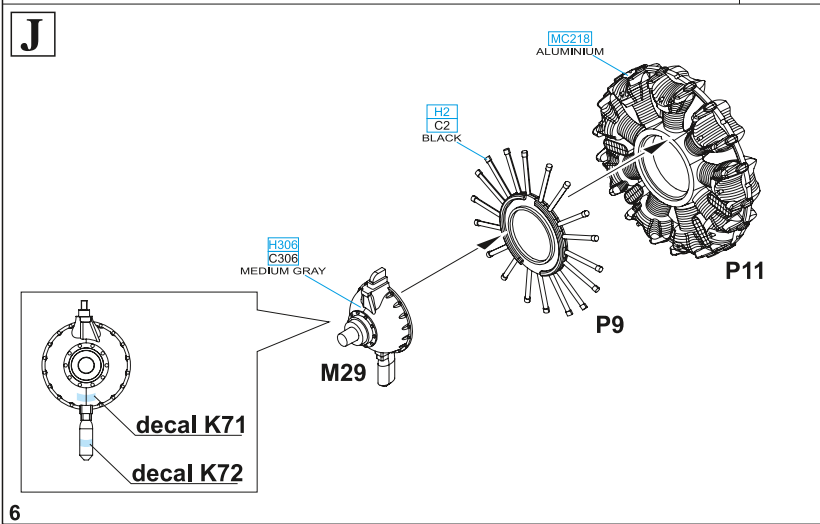
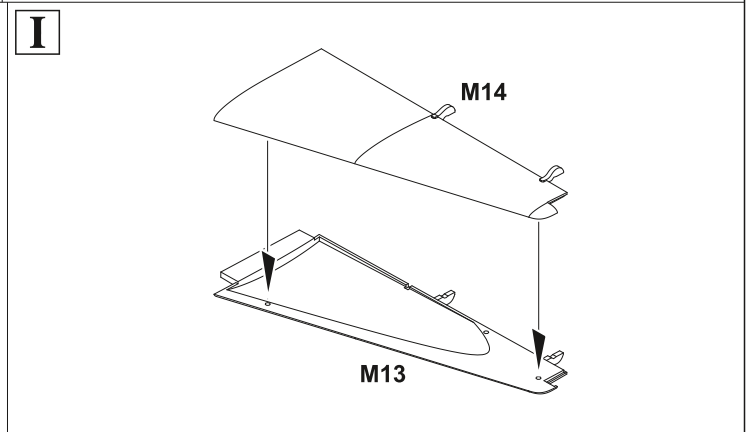
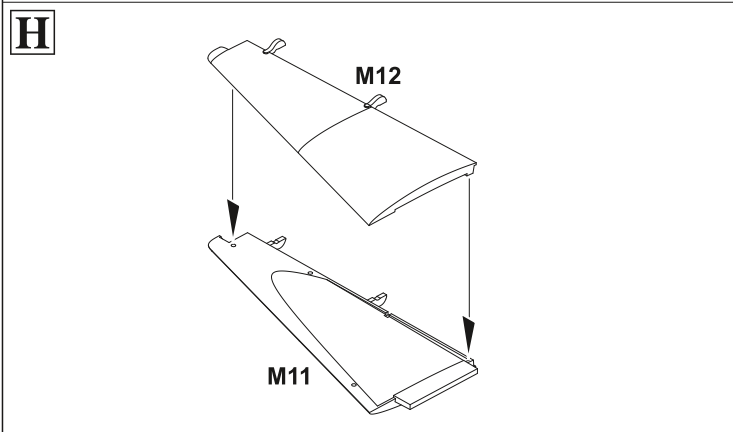
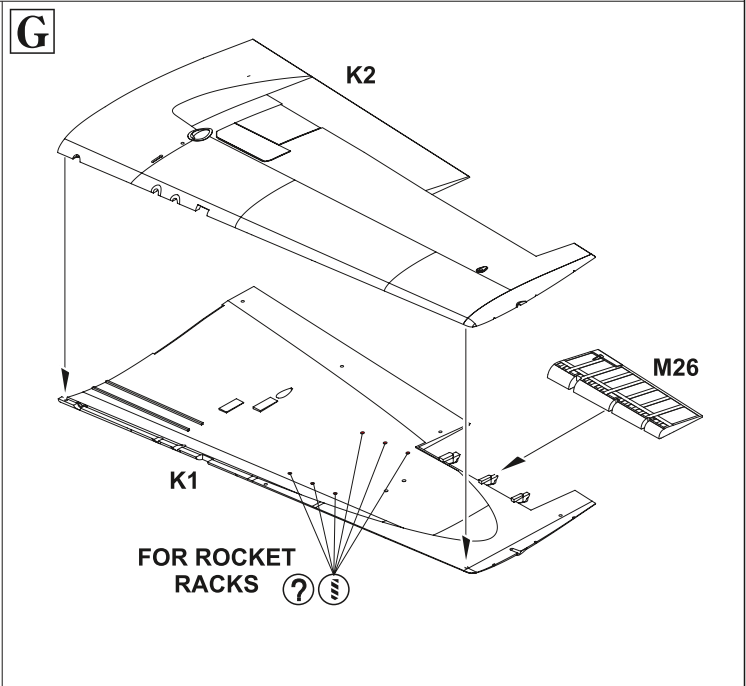
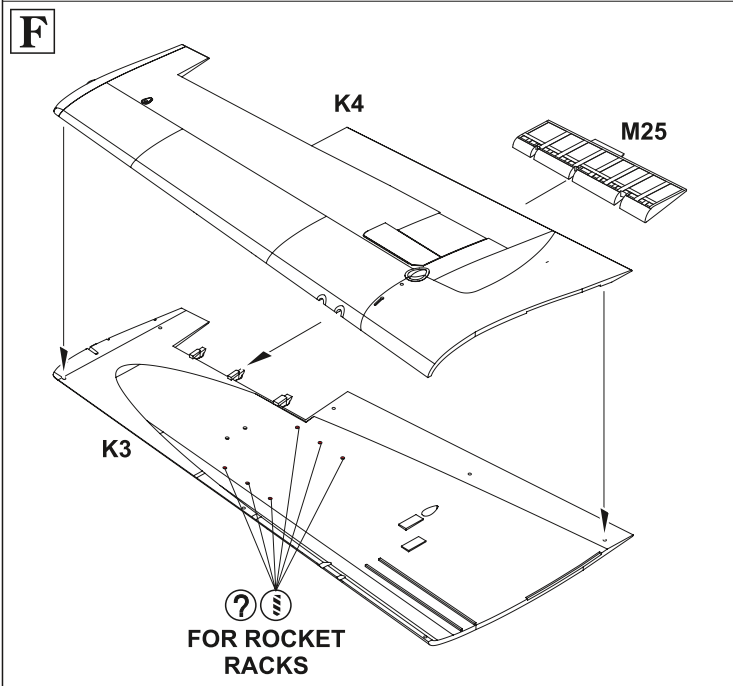
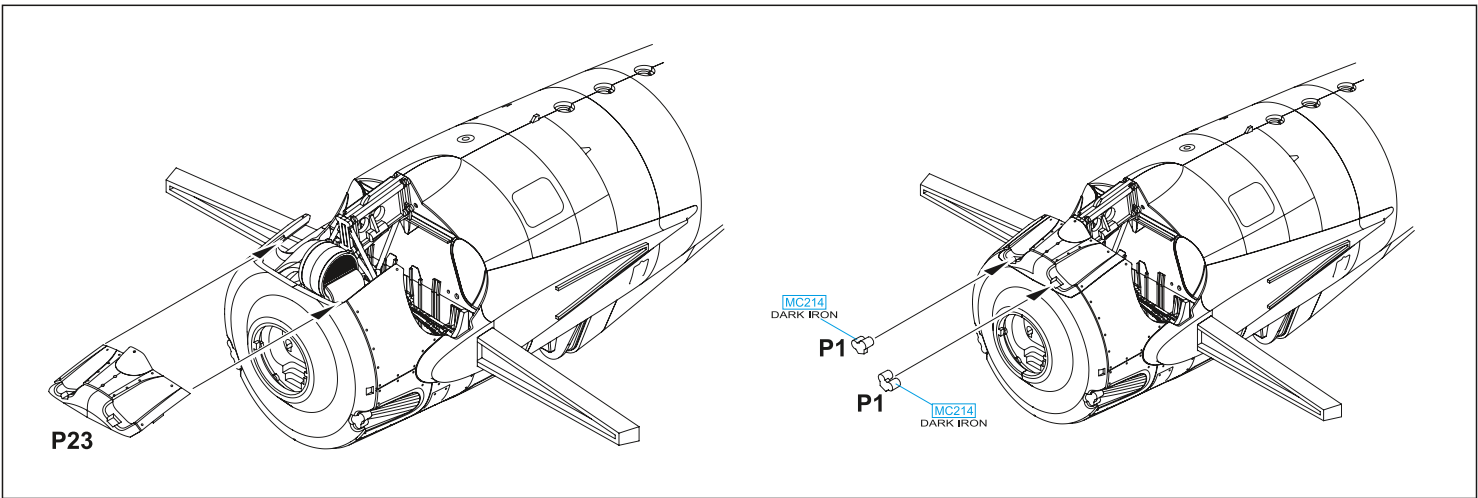
UNDERSURFACE
COLOR

UNDERSURFACE
COLOR

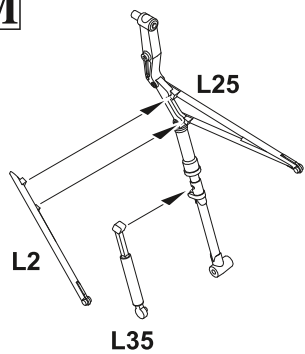
L27

L26

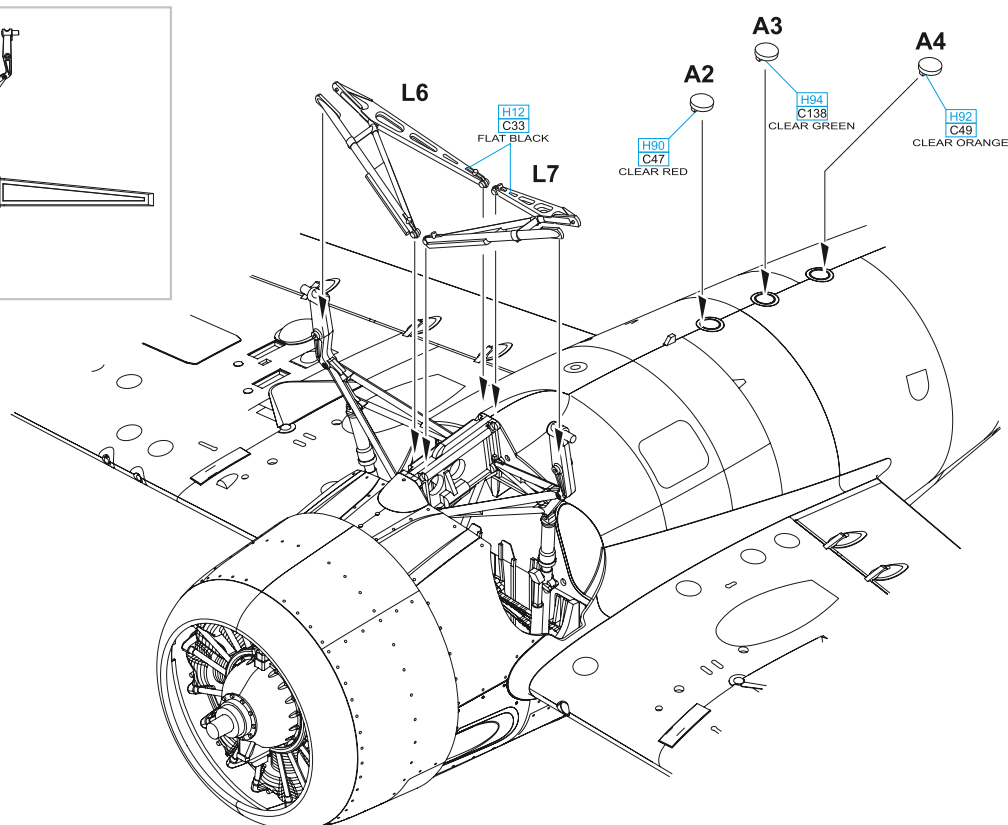
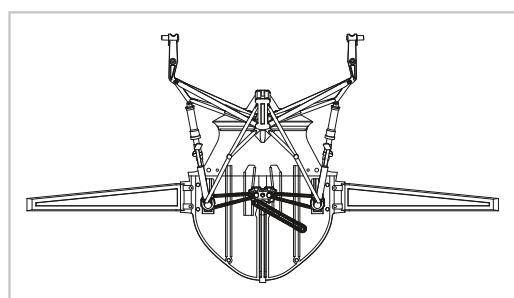
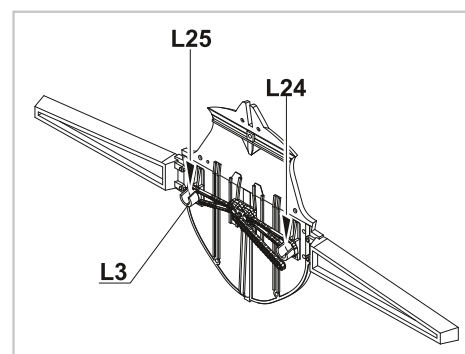
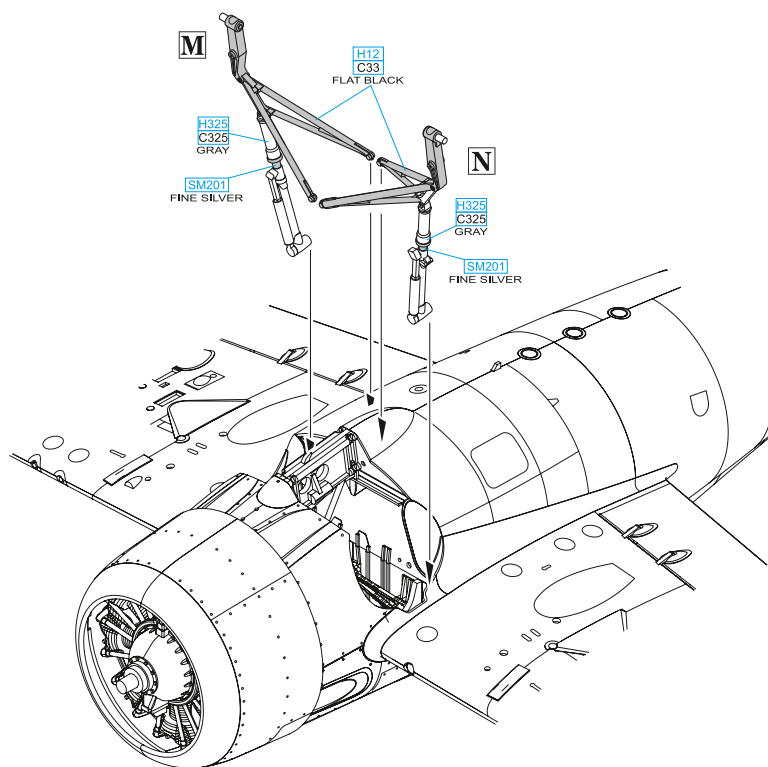
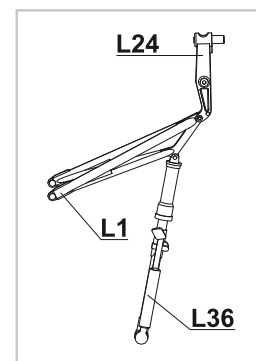
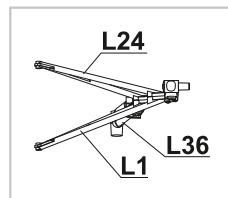
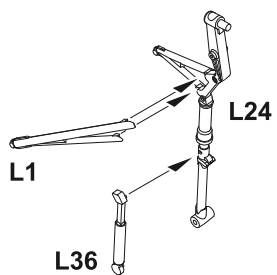

M

N

O

P

M2 - MARKINGS A, B, E, F

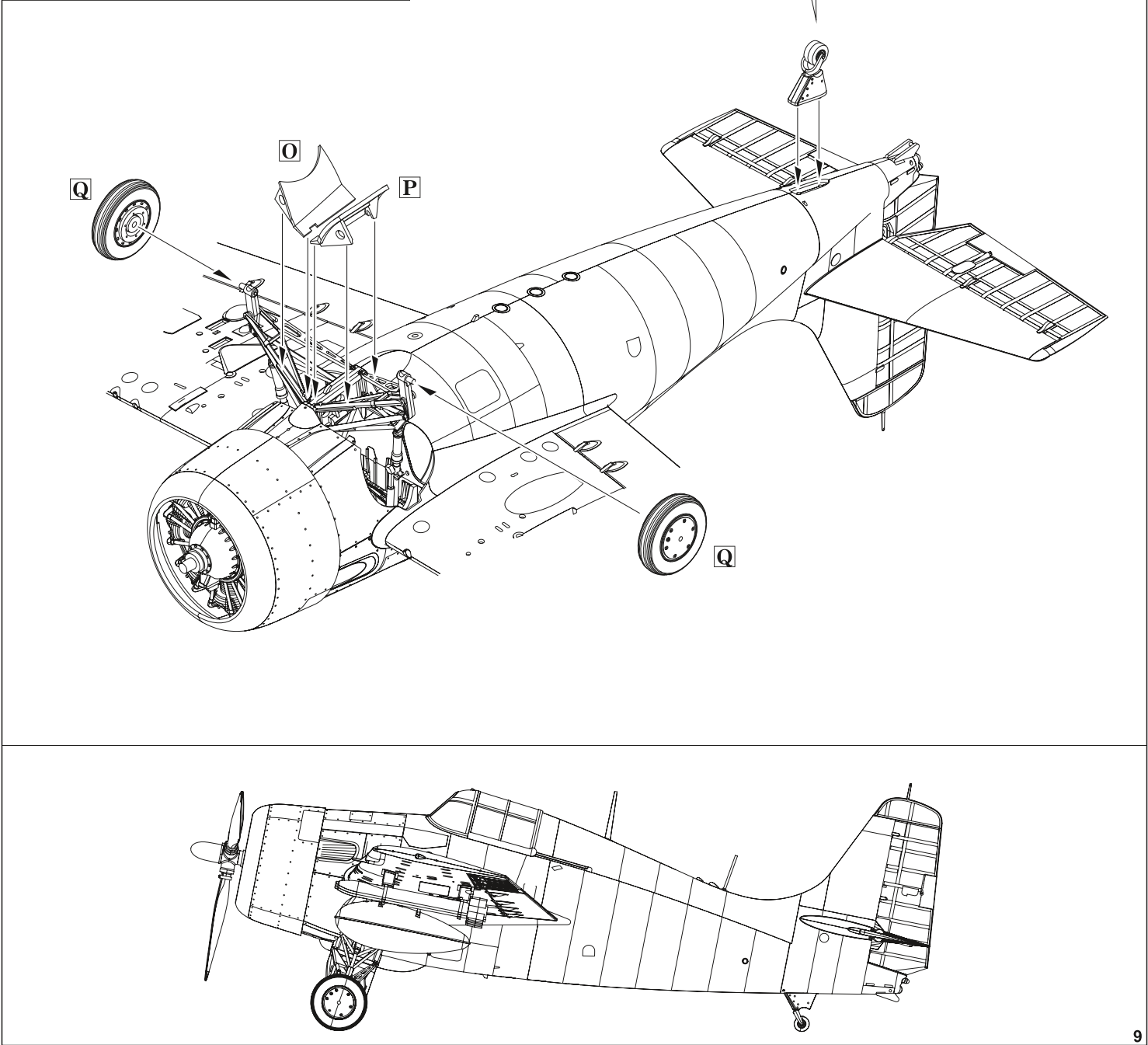
M3 - MARKINGS C, D

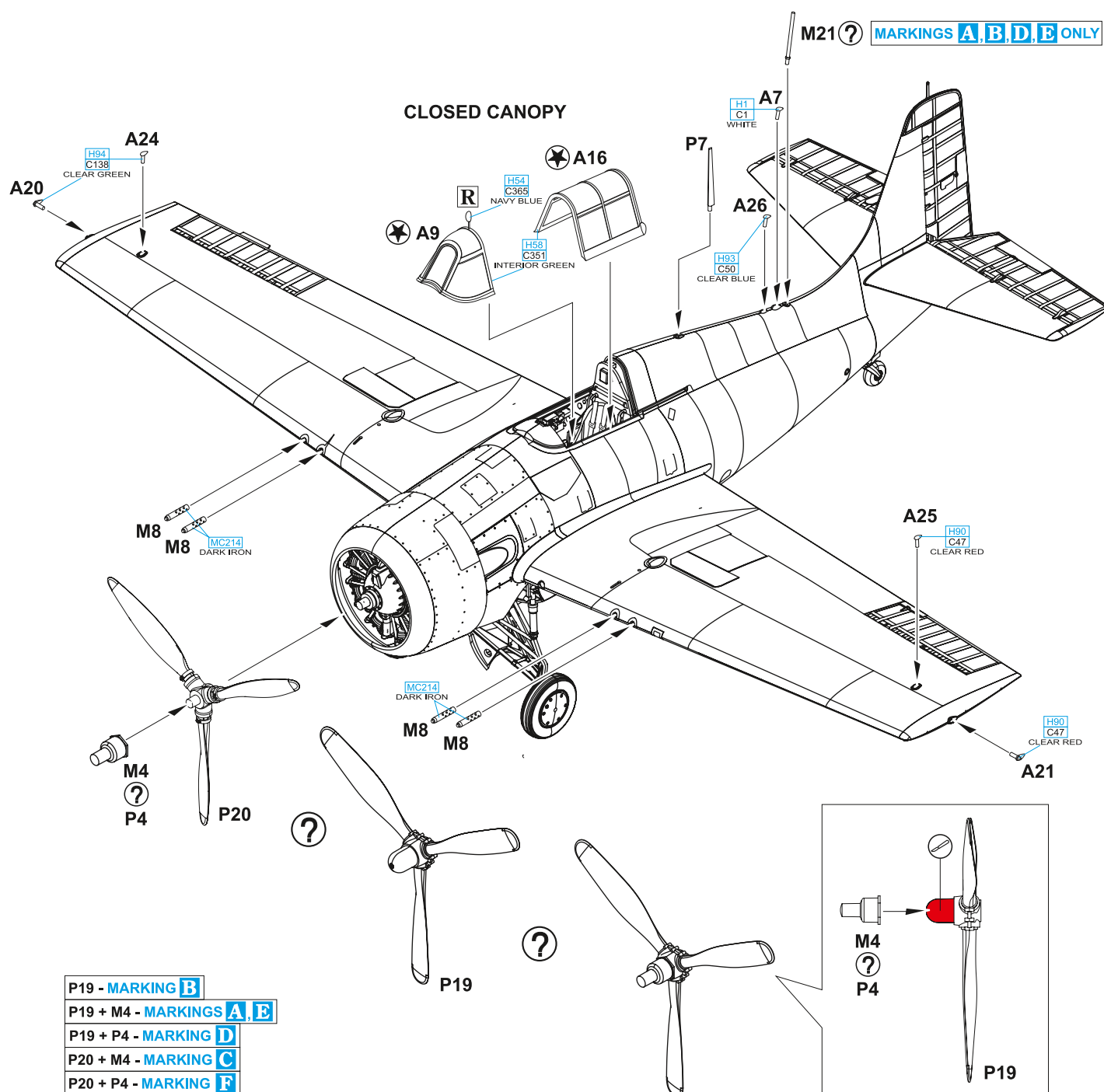
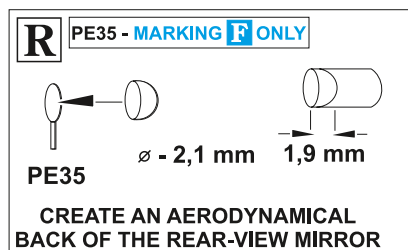
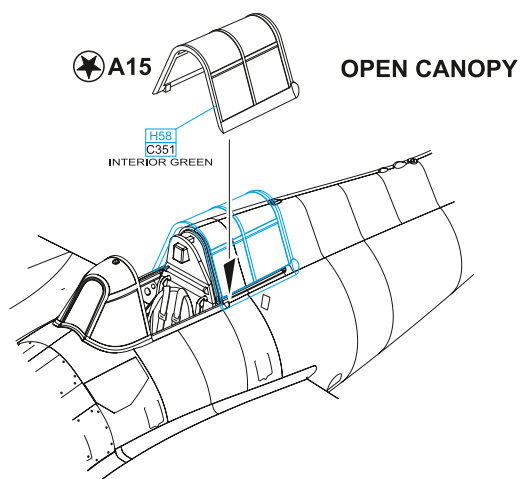
Q

2 pcs.

L38 - MARKINGS A, B, D, F

L28 - MARKINGS C, E

S

3 pcs.

UNDERSIDE COLOR

P8

MC218 ALUMINIUM

P5

MC218 ALUMINIUM

T

MARKING J ONLY

3 pcs.

UNDERSIDE COLOR

P31

MC218 ALUMINIUM

P6

MC218 ALUMINIUM

S

W6

W7

W8

H8 C8 SILVER

H52 C12 OLIVE DRAB

H315 C315 GRAY

T

H328 C328 YELLOW

W9

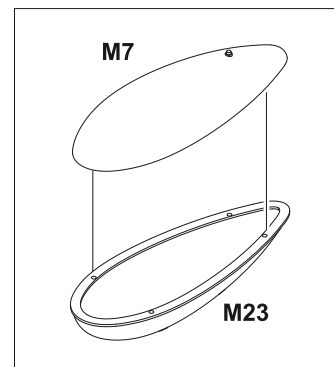
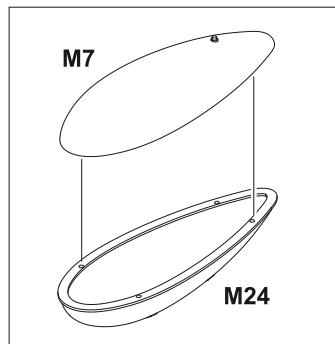
W10

W11

W12

H316 C316 WHITE

H52 C12 OLIVE DRAB

3 pcs.

S ? T

3 pcs.

M1

M7

M18

M20

M24

PE30

M1

M7

M18

M20

M23

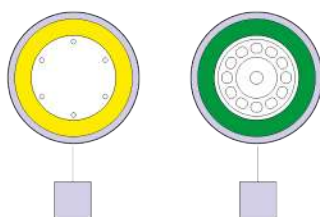
PE30

MC218 ALUMINIUM

H327 C327 RED

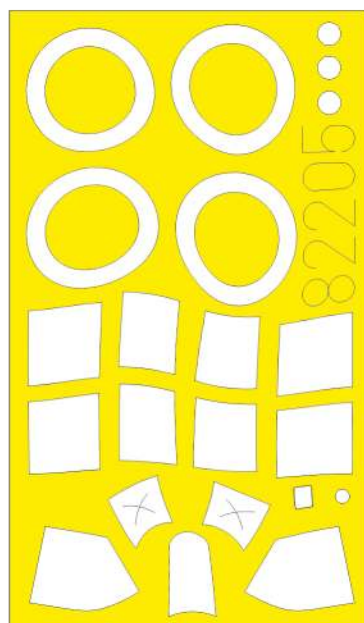
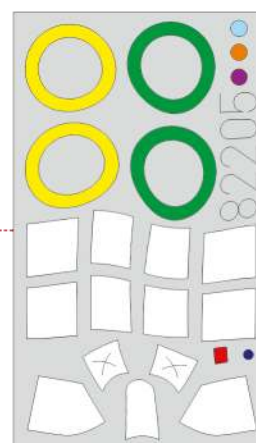
82205

L21 2 pcs.

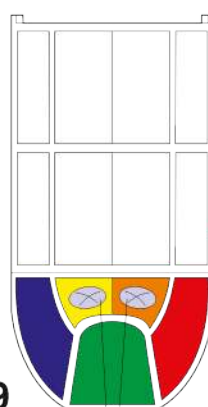

LIQUID MASK

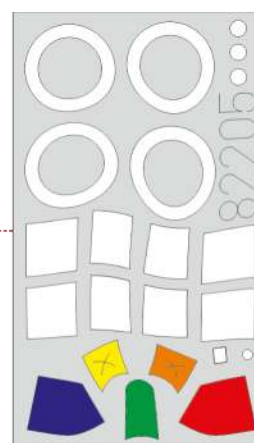
- A19 ● A2
- A14 ● A3
- A4

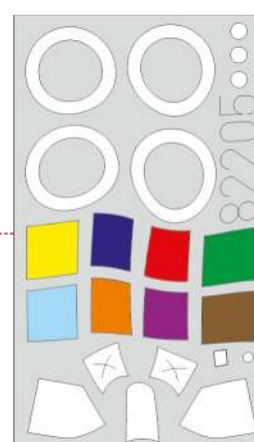
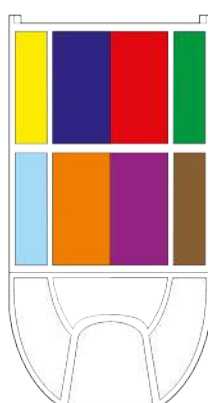
A9

LIQUID MASK

A15
?
A16

A Ens. Robert I. Myers, VC-93, USS Petrof Bay (CVE-80), duben 1945

USS Petrof Bay (CVE-80) se po zařazení do služby u námořnictva v únoru 1944 nejprve zabývala transportem letadel, materiálu a vojenského personálu. V květnu na její palubu přibyla VC-76 s níž se zúčastnila vylodění na Peleliu, filipínské kampaně a Bitvy o Iwodžimu. Po skončení poslední jmenované operace vystřídala VC-76 čerstvá VC-93, s níž USS Petrof Bay zasáhla do vylodění na Okinawě a následně podporovala pozemní jednotky a poskytovala ochranu plavidlům nacházejícím se u tohoto ostrova. Během této činnosti museli piloti VC-93 čelit především náletům kamikaze a na tomto Wildcatu sestřelil dne 6. dubna 1945 Lt. Robert Ira Myers nejprve sebevražedné Zero, které útočilo na transportní loď, následně další Zero a nakonec ještě střemhlavý letoun D3A Val, pokoušející se zasáhnout torpédoborec. Za tyto úspěchy byl následně vyznamenán Námořním křížem (Navy Cross).

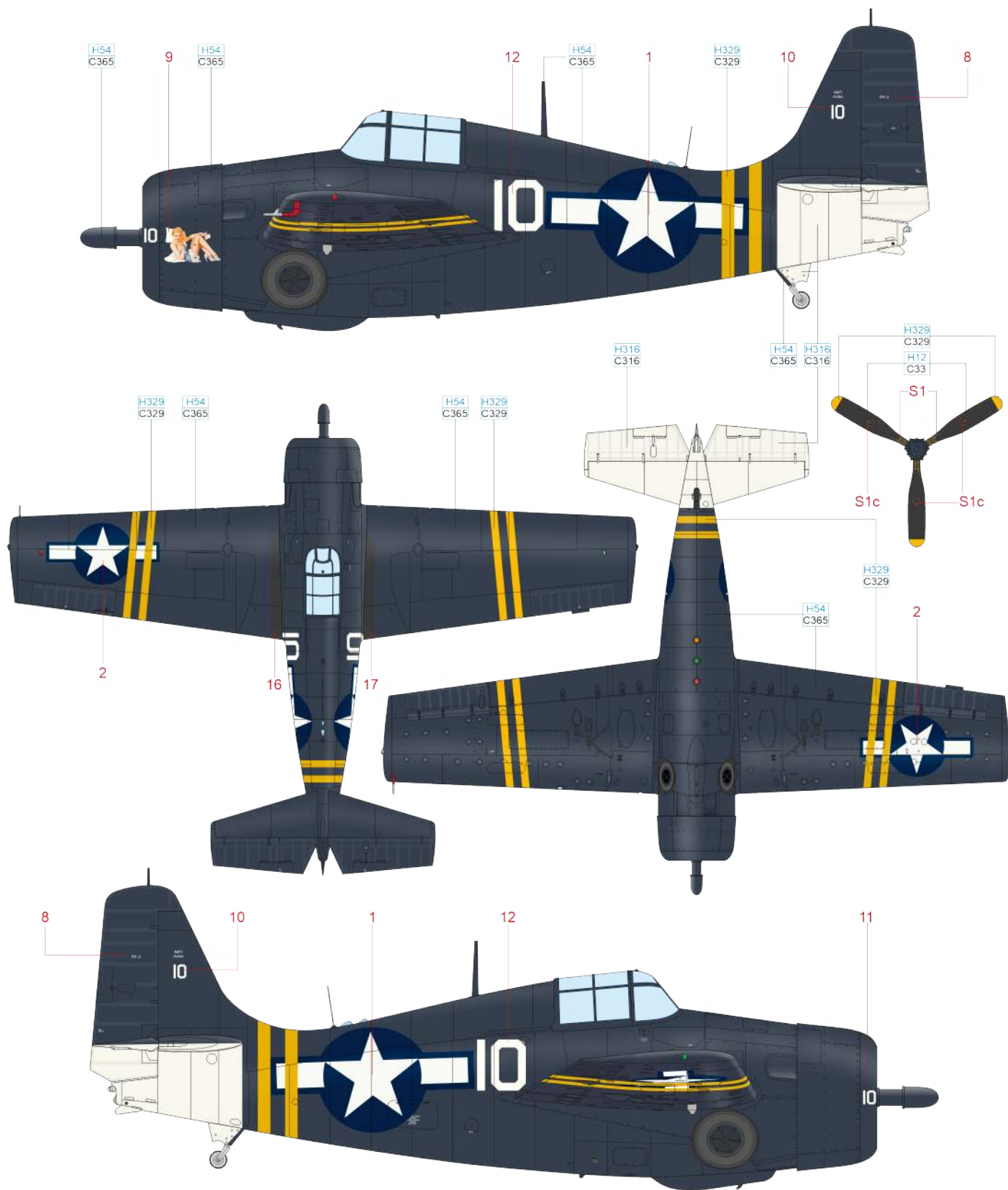

SILVER	H8 C8	SEA BLUE	H54 C365	YELLOW	H329 C329	BLACK	H12 C33
--------	----------	----------	-------------	--------	--------------	-------	------------

eduard

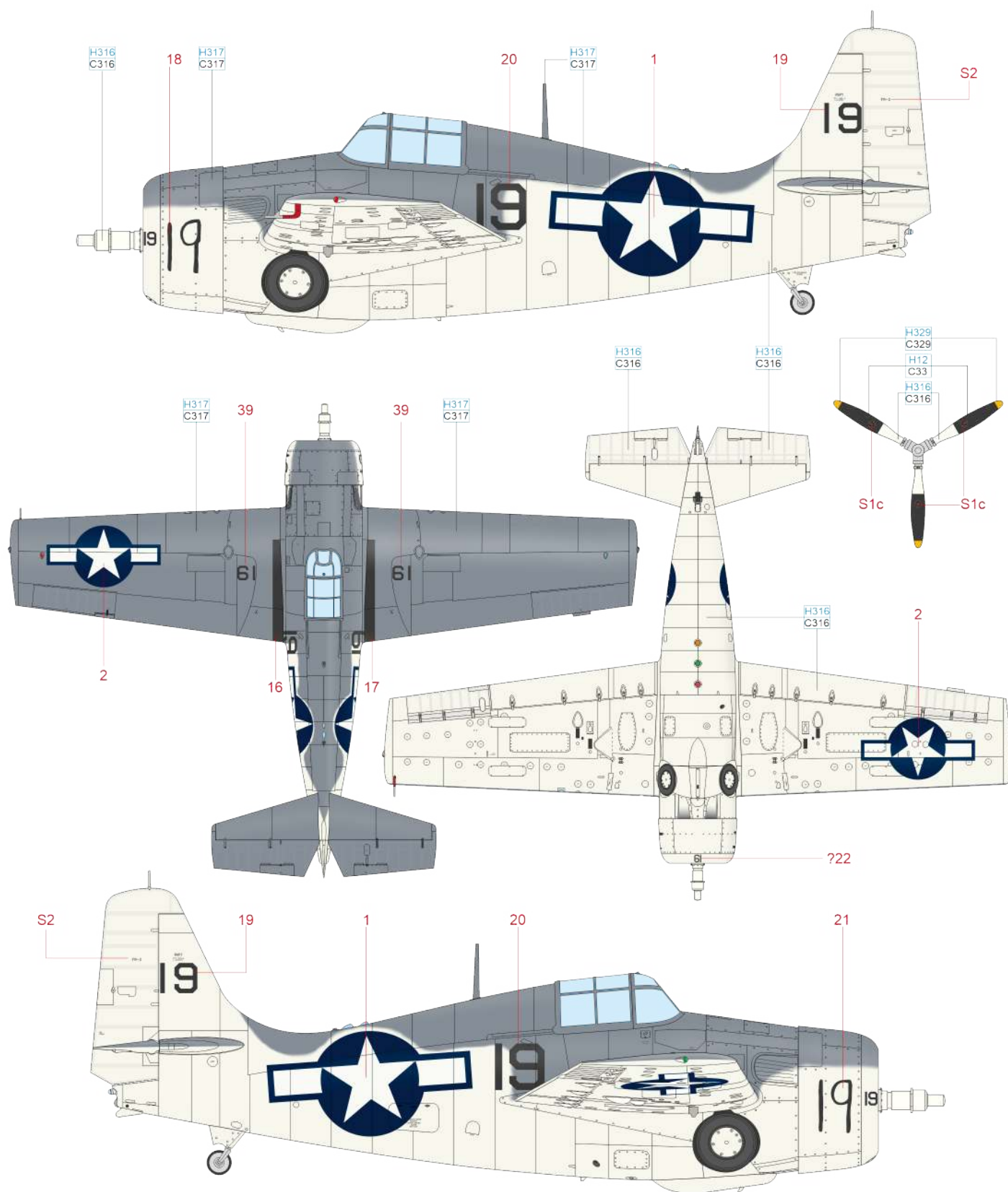
B VC-88, USS Saginaw Bay (CVE-82), 1945

Esportní letadlová loď Saginaw Bay (CVE-82), jedno z padesáti plavidel třídy Casablanca, byla zařazena do služby dne 2. března 1944 po stavbě trvající 123 dnů. Stejně jako její sesterské lodě se nejprve podílela na transportu personálu, letadel a materiálu, následně byla vybavena vlastní leteckou jednotkou, aby se mohla účastnit bojových operací, konkrétně vylodění na Palau, osvobození Filipín a invaze na Iwodžimu a Okinawu. Vylodění na Okinawě podporovala z paluby USS Saginaw Bay smíšená skupina VC-88, v jejímž vybavení byly Wildcaty FM-2 a Avengers TBM-3.

C VC-9, USS Solomons (CVE-37), jaro / léto 1944

Smíšená skupina VC-9 s devíti Wildcaty FM-2 a dvanácti Avengers byla přidělena na palubu USS Solomons (CVE-67), kotví v Recife v Brazílii. Jejím hlavním úkolem byly protiponorkové hlídky v jižní Atlantiku. Na palubě této lodi strávila pět měsíců (od března do srpna 1944), během nichž se zúčastnila čtyř plaveb. Nejúspěšnější byla ta třetí, při níž došlo 15. června 1944 k odhalení a následnému potopení německé ponorky Typ IXD2 U-860, která byla na své první hlídce pod vedením Fregatenkapitána Paula Büchela. Do hlubin s sebou vzala 42 členů osádky. Wildcaty létající nad Atlantikem nosily tzv. Atlantic camouflage scheme, sestávající z bílé barvy na spodních a bočních plochách, zatímco horní plochy byly kamuflovány barvou Dark Gull Gray.

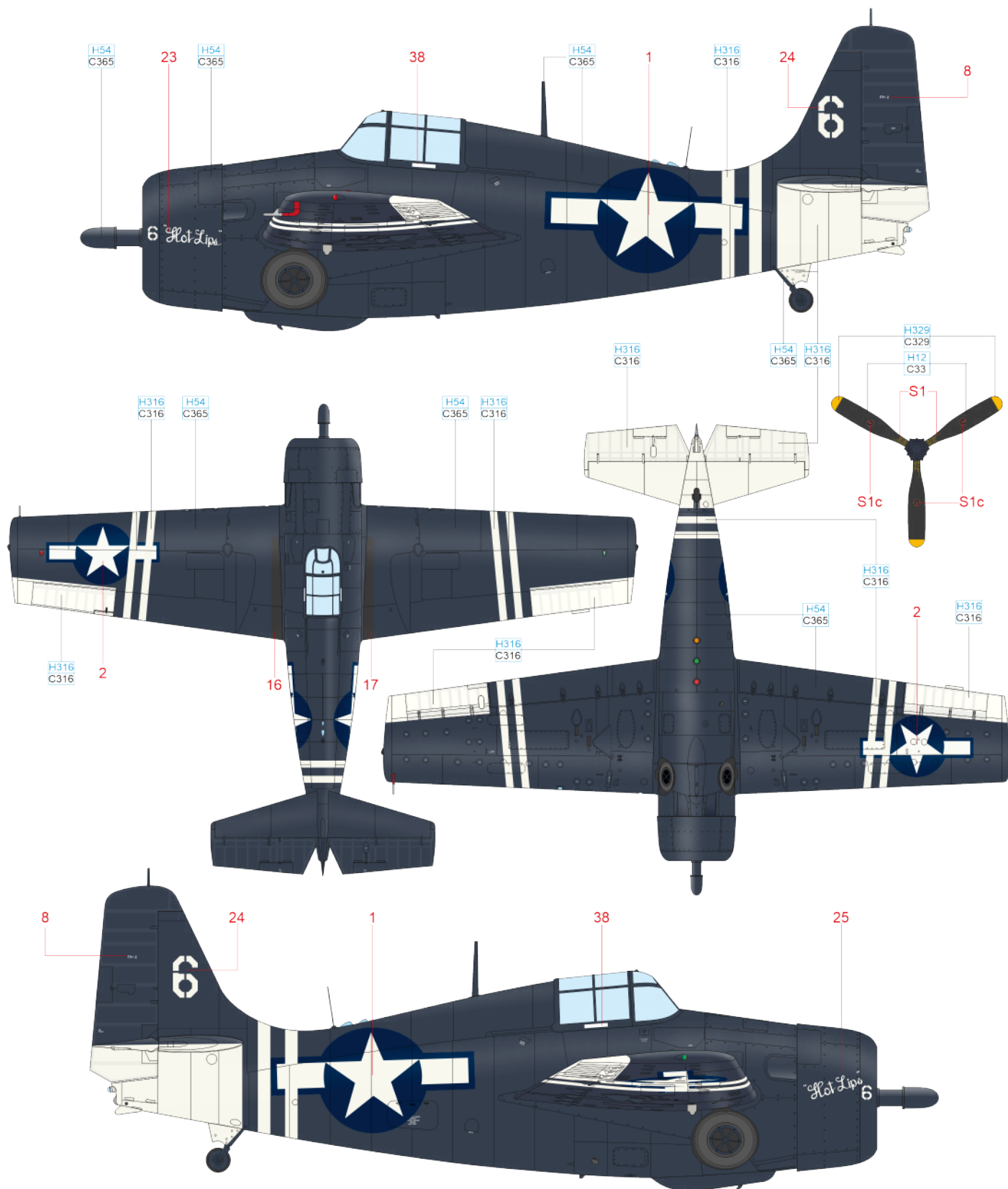

WHITE	H316	GRAY	H317	YELLOW	H329	BLACK	H12
	C316		C317		C329		C33

eduard

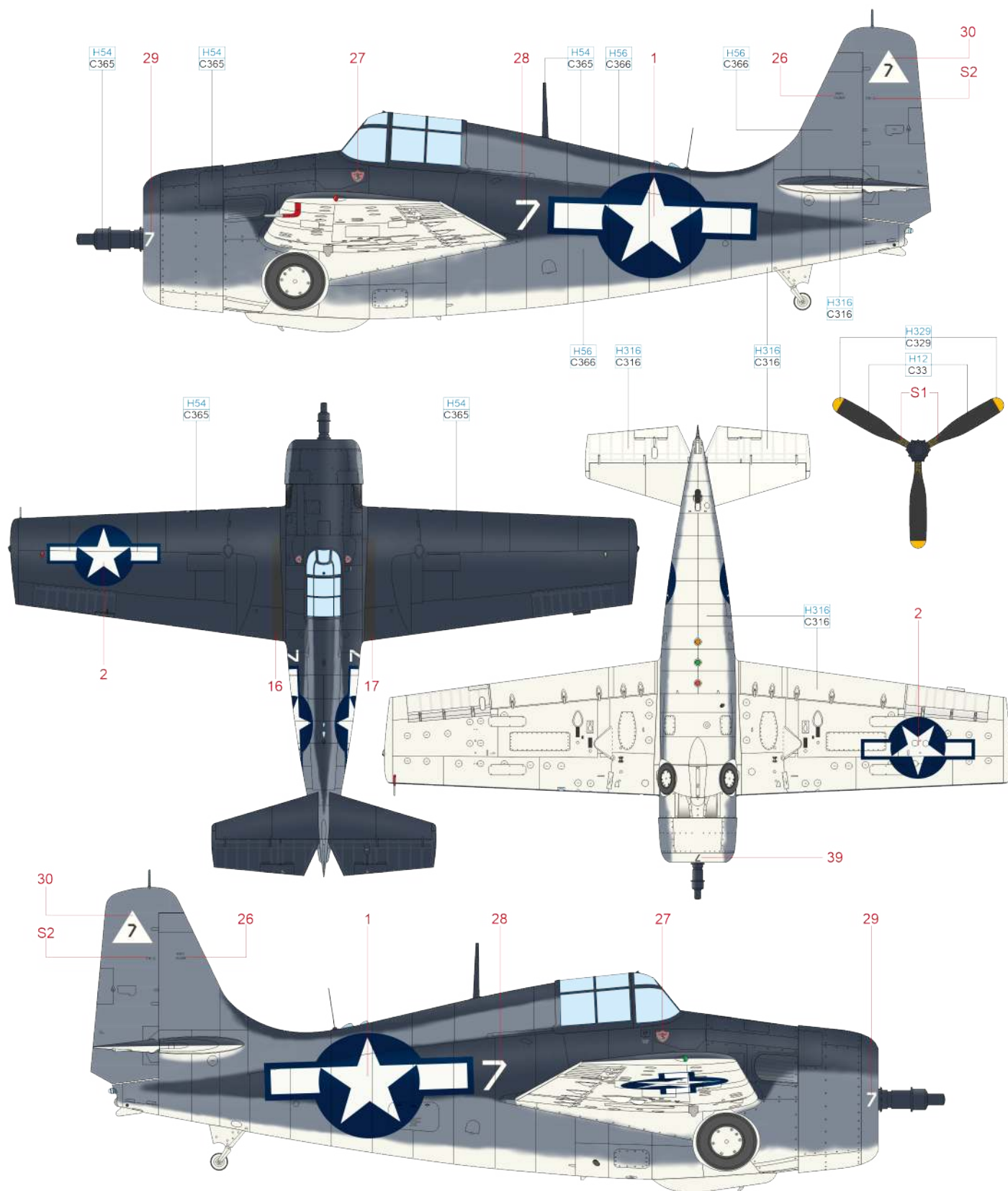
D

USS Hoggatt Bay (CVE-75), eskortní letadlová loď třídy Casablanca, doplnila 8. května 1945 loďstvo operující u Okinawy. Na její palubě se nacházela smíšená skupina VC-99, která se nalodila krátce předtím na Saipanu a nad Okinawou podporovala pozemní vojska a podílela se na ochraně flotily proti sebevražedným náletům japonských pilotů. Dne 24. června byla z operací u Okinawy vyjmuta a odeslána k Leyte, kde ji VC-99 opustila, neboť ji čekal odpočinek a doplnění ztrát. Celomódně kamuflážní schéma barvou Gloss Sea Blue bylo představeno v červnu 1944 a nahradilo tříbarevné kamuflážní schéma používané od ledna roku 1943.

E VC-4, Lt. Martin Ferko, USS White Plains (CVE-67), červen – září 1944

Leopold Martin Ferko se narodil slovenským rodičům 29. ledna 1915 v Great Falls, Montana. Získal bakalářský titul na Stanford University, kde byl také hvězdou tamního týmu amerického fotbalu. Poté vyučoval matematiku a angličtinu na San Francisco High School a také trénoval fotbalový tým, než se 3. února upsal námořnictvu a zahájil letecký výcvik. Na základně Corpus Christi v Texasu pak pokračoval jako instruktor, než byl v červnu 1943 převelen na Pearl Harbor, kde se nalodil s VC-4 na USS White Plains. Jednotka sestávala z 16 FM-2 a 12 TBM Avenger. Během tří dnů Bitvy o záliv Leyte dosáhl všech svých pěti sestřelů, ale nechybělo mnoho a první dva mohly být i jeho poslední. Poté, co sestřelil dva Oscary byl totiž sám napaden a jeho „Wilder Wildcat“ dostával jeden zásah za druhým, než útočícího nepřítele sestřelil Ens. Pool. Ferko pak musel kvůli poškozené výškovce nouzově přistát na Taclobanu, kde byl letoun opraven a mohl se vrátit včas, aby dosáhl dalších tří sestřelů. Leopold Ferko odešel od námořnictva v hodnosti Lieutenant Commander a zemřel 16. května 1992 v San Franciscu.

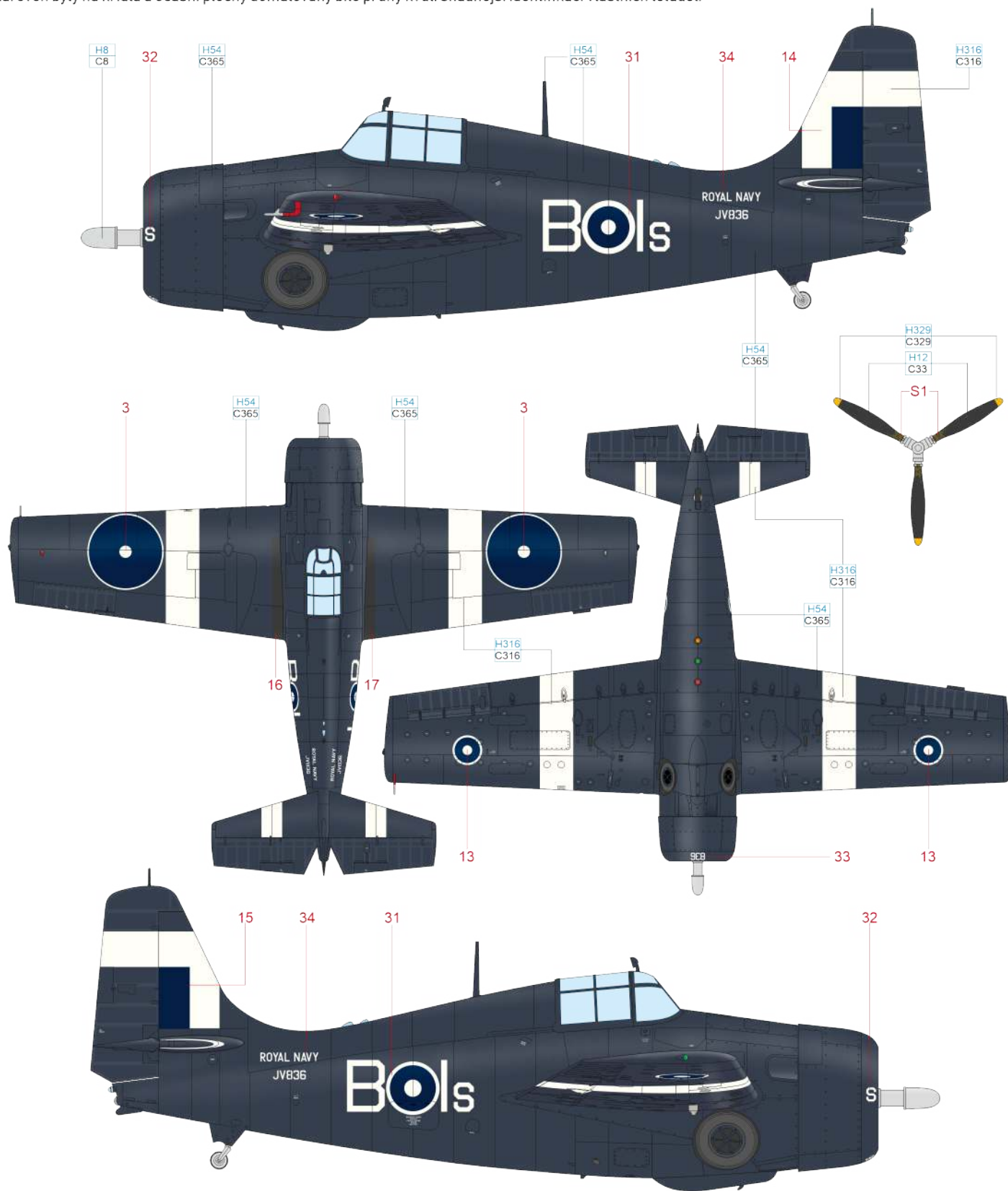

WHITE H316 C316 INTERMEDIATE BLUE H56 C366 YELLOW H329 C329 SEA BLUE H54 C365 BLACK H12 C33

eduard

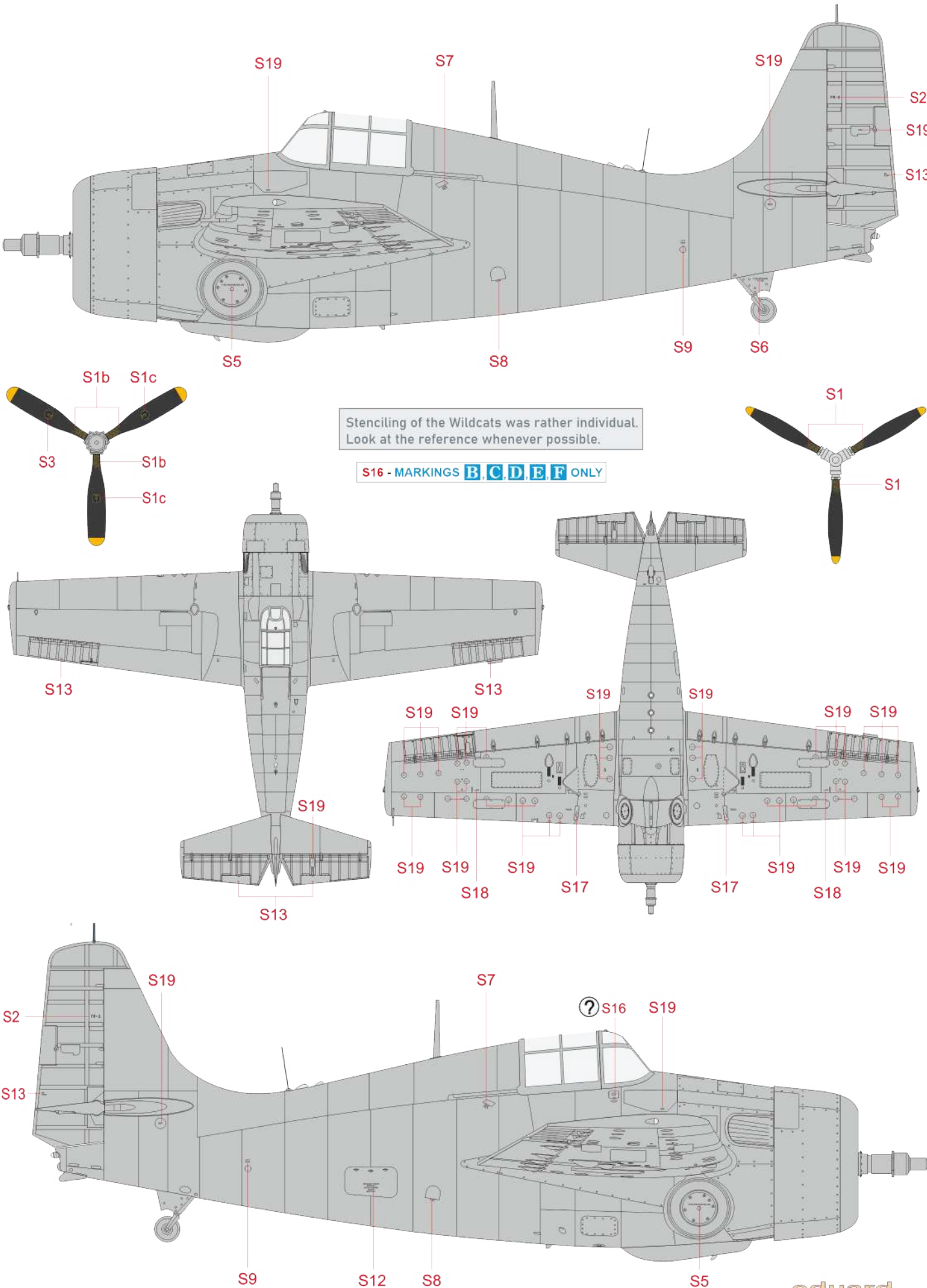
F JV836, No. 882 Naval Air Squadron, HMS Searcher, srpen 1945

No. 882 NAS se nalodila na palubu HMS Searcher v září 1943 po předchozí službě na nosičích Illustrious a Victorious. Již na těchto mateřských lodích používala Martlety, jak nazývali Britové až do ledna 1944 Wildcaty. Na palubě HMS Searcher se s nimi zúčastnila významných operací podniknutých královským námořnictvem proti nepříteli. V dubnu 1944 to byla operace Tungsten (útok na Tirpitz zakotvený v Kaafjordu), v srpnu 1944 operace Dragoon (vyložení Spojenců v jižní Francii) a v září téhož roku operace Outing (útoky na Němci obsazené ostrovy v Egejském moři). Následoval návrat na mateřské ostrovy, kde jednotka převzala nové Wildcaty VI (FM-2 Wildcat) a v únoru 1945 zaimovala opět na palubě Searcheru k norskému pobřeží, kde podnikala nálety na Němci okupované území. Po skončení války v Evropě bylo rozhodnuto, že se No. 882 NAS na palubě Searcheru přesune do Tichomoří, kde posílí Britské tichomořské loďstvo, konec války ji však zastihl na cestě během zastávky na Cejlonu (nyní Srí Lanka). Celomodré Wildcaty VI, sloužící u Britského Tichomořského loďstva, měly namalovány kokardy pouze v modré a bílé barvě. Červený střed byl vynechán kvůli možné záměně s japonskými Hinomaru. Zároveň byly na křídla a ocasní plochy domalovány bílé pruhy kvůli snadnější identifikaci vlastních letadel.

SILVER	H8 C8	WHITE	H316 C316	SEA BLUE	H54 C365	YELLOW	H329 C329	BLACK	H12 C33
--------	----------	-------	--------------	----------	-------------	--------	--------------	-------	------------

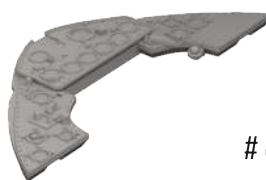
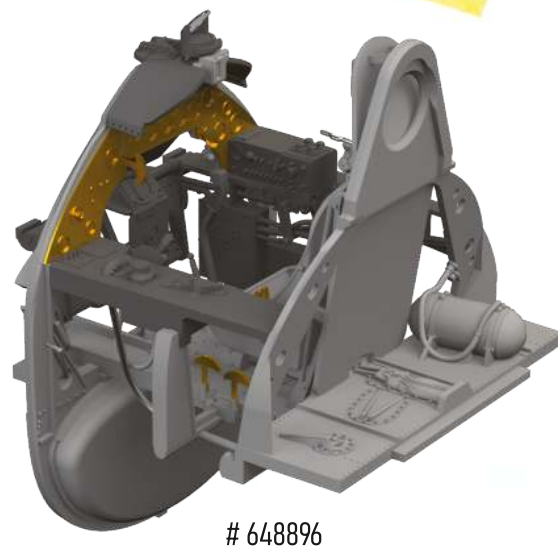
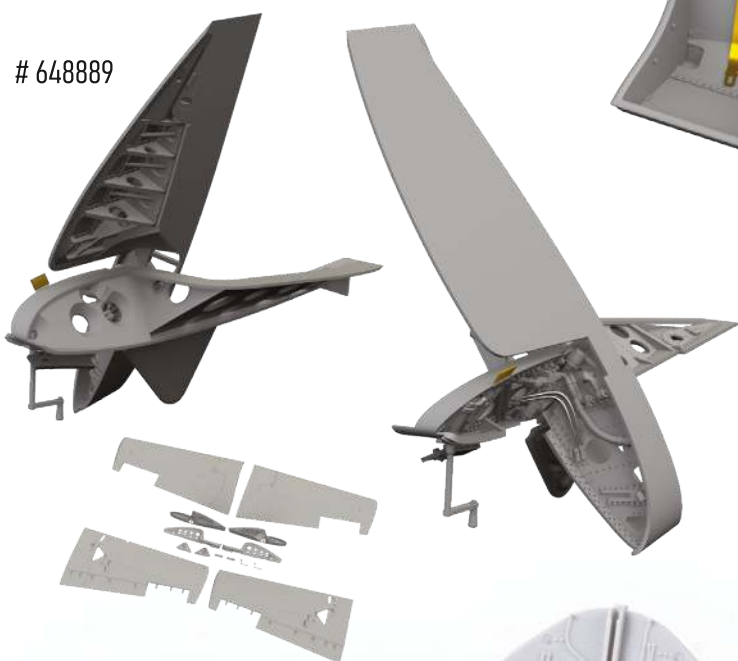
eduard

Eduard goodies for

FM-2 Wildcat 1/48

481119	FM-2 landing flaps (PE-set)
644222	FM-2 LööK (Brassin)
644226	FM-2 LööKplus (Brassin)
648886	FM-2 undercarriage legs BRONZE (Brassin)
648887	FM-2 wheels (Brassin)
648888	FM-2 seat PRINT (Brassin)
648889	FM-2 folding wings PRINT (Brassin)
648890	FM-2 gun barrels PRINT (Brassin)
648895	FM-2 cockpit PRINT (Brassin)
648896	FM-2 cockpit w/ armoured headrest PRINT (Brassin)
648900	FM-2 gun bays PRINT (Brassin)
648901	FM-2 exhausts PRINT (Brassin)
648956	FM-2 wheel bay PRINT (Brassin)
648960	FM-2 engine PRINT (Brassin)
3DL48128	FM-2 SPACE (3D Decal Set)
EX965	FM-2 TFace (Mask)
EX971	FM-2 US national insignia (Mask)

648956

